

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 016267 16 Uvp
Banja Luka, 31.1.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi L. Š. iz B., zastupanog po punomoćniku S. I., iz B., (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 10.2.2015. godine, tuženog Fonda , u predmetu utvrđivanja prava na invalidsku penziju, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 016267 15 U od 15.3.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj 31.1.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog koji je, odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Filijale u B. broj ... od 13.11.2014. godine, a kojim rješenjem je tužiocu ponovo određena invalidska penzija počev od 18.7.2014. godine u iznosu navedenom u njegovom dispozitivu.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da se razlozi odbijanja žalbe tužioca izjavljene protiv rješenja prvostepenog organa zasnivaju na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni odredaba člana 60. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ broj 134/11 i 82/13 u daljem tekstu: ZPIO), te članu 23. stav 1. Uredbe o medicinskom vještačenju u penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 2/13, u daljem tekstu: Uredba).

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja su od uticaja na rješenje stvari i povrede materijalnog prava. Ističe da nikada nije obaviješten o odluci po njegovoj žalbi od 10.12.2014. godine u kojoj je ukazao na odredbu člana 25. stav 3. Uredbe kojom je propisano da vještak u drugom stepenu vrši neposredni pregled podnosioca zahtjeva što da nije učinjeno. Ističe da je tuženi nezakonito postupio jer da prilikom odlučivanja nije uzeo u obzir staž osiguranja ostvaren u Republici Srbiji u trajanju od 5 godina 8 mjeseci i 11 dana. Predložio je da se pobijana presuda ukine te predmet vrati na ponovni postupak radi izvođenja svih procesnih radnji i donošenja pravilne i zakonite odluke, te da mu se naknade troškovi sastava zahtjeva sa paušalom u ukupnom iznosu od 1.125,00,00 KM.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je ostao kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta, jer da osporenim aktom nisu povrijeđene odredbe ZPIO, niti pravila postupka. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora na osnovu odredbe 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa upravnog predmeta proizlazi da je tužiocu privremenim rješenjem Filijale B. od 13.11.2014. godine ponovo određena invalidska penzija počev od 18.7.2014. godine, protiv kojeg je tužilac izjavio žalbu koju je tuženi organ u osporenom aktu ocijenio neosnovanom jer da je tužilac korisnik samostalne invalidske penzije priznate rješenjem prvostepenog organa od 30.5.2014. godine a po zahtjevu tužioca koji je podnesen dana 7.2.2014. godine i na osnovu nalaza, ocjene i mišljenja prvostepenog organa vještačenja broj ... od 31.3.2014. godine, a čija je pravilnost potvrđena, nalazom ocjenom i mišljenjem organa za reviziju broj ... od 17.4.2014. godine, ali i nalazom ocjenom i mišljenjem drugostepenog organa vještačenja broj ... od 16.9.2014. godine, i penzijskog staža ostvarenog u bivšoj RS BiH i R. S. u trajanju od 19 godina 5 mjeseci i 7 dana. Tužilac je osporio pravilnost i zakonitost prethodno donesenog privremenog rješenja od 30.5.2014. godine u dijelu koji se odnosi na nalaz, ocjenu i mišljenje broj ... od 31.3.2014. godine ali je rješenjem tuženog od 7.10.2014. godine žalba tužioca odbijena kao neosnovana. Navedeno rješenje je prema priloženim dostavnicama primila nakon drugog pokušaja ličnog uručenja kćerka tužioca B. Š. dana 31.10.2019. godine i njegov punomoćnik advokat S. I. takođe dana 31.10.2019. godine. Prema tome tužilac ne može u predmetnom upravnom postupku osporavati činjenice koje su utvrđene u pravosnažno okončanom upravnom postupku a koje se odnose na osnov nastanka invalidnosti.

Tužilac je zahtjevom od 18.7.2014. godine tražio utvrđivanje posebnog staža po osnovu učešća u Oružanim snagama RS, a potom zahtjevom od 10.11.2014. godine određivanje novog iznosa invalidske penzije po osnovu tog staža po kojem je donijeto predmetno prvostepeno rješenje zbog čega je novi iznos invalidske penzije određen po osnovu uračunavanja u ukupan penzijski staž i posebnog staža utvrđenog rješenjem od 11.11.2014. godine. Razlog donošenja privremenog rješenja je okolnost nepostojanja podataka o platama za 1990. (21.07 do 31.12.) i 1991. godinu (01.01. do 31.01.).

U odnosu na primjedbe tužioca da mu je vrijeme provedeno u osiguranju u Republici Srbiji trebalo uračunati u penzijski staž, tuženi je pravilno primjenio odredbe člana 18. Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Savezne Republike Jugoslavije o socijalnom osiguranju („Službeni glasnik BiH, Međunarodni ugovori“ broj 16/03 u daljem tekstu: Sporazum), jer je privremenim rješenjem Filijale B. od 30.5.2014. godine utvrđeno da tužilac ispunjava uslove za priznavanje prava na samostalnu invalidsku penziju na teret tuženog po osnovu penzijskog staža navršenog u bivšoj SR BiH i R.S., pa nije bilo osnova da se u penzijski staž uračuna staž ostvaren u R. S., s tim da činjenicu ostvarenog staža u R. S. tužilac nije isticao u žalbi protiv rješenja od 30.5.2014. godine niti u zahtjevu kojim je tražio ponovno određivanje invalidske penzije.

Iz navedenog proizlazi da navodi tužioca iznijeti u zahtjevu ne mogu uticati na pravilnost i zakonitost osporenog akta i pobijane presude, jer to nisu razlozi kojima bi se dovela u sumnju pravilna primjena odredaba člana 143. ZPIO.

Iz iznijetih razloga po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija na osnovu člana 40. stav 1. ZUS, jer nisu ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Odluka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbama člana 49. i 49. a ZUS, s obzirom da je tužilac izgubio ovaj upravni spor slijedom čega nema pravo na naknadu troškova sastava zahtjeva.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić